

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Ἡ σημασία τῆς προσφάτου πολιτικῆς μεταβολῆς*). — Μικρὰ Ἀσία (*Σύμη*). — Ἐπιβουλαι τῶν Ῥώσων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ (*ἀγορά ραοῦ ἐν Κρήνῃ*). — Ἀγέματα καὶ θρόλοι. — Κύπρος (*τὰ κατὰ τὴν συμπληρουμένην τῶν εἰκασιπενταετίαν ἐπὶ τῶν Ἀγγλῶν ἐν τῇ νήσῳ πραχθέντα*). — Μακεδονία (*ἡ ἀπόδοσις τοῦ ραοῦ Βισσιπάρης εἰς τοὺς ὀρθοδόξους καὶ ἡ σημασία αὐτῆς*). — Ἡπειρος (*τὴ ζητοῦσιν ἐν αὐτῇ οἱ Ῥωμοῦνοι*). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἀπάντησις τοῦ Καρόλου Δίλκε πρὸς τὸν Μακεδονικὸν Σύλλογον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 3 Ἰουλίου 1903.

Ὁ! πόσον εὐτυχὴς θὰ ᾔητο ἡ Ἑλλάς, ἐάν
 ῥῆναιτο νὰ κυβερνᾶται, ὡς κυβερνᾶται ἀπὸ τοῦ
 παρελθόντος Σαβῆτος! Πόσον ἰσχυρὰ καὶ
 εὐτυχτος καὶ ἐνήμεροῦσα θὰ ᾔητο κατ' οἶκον
 καὶ πόσον θὰ ἐνέπνευε σεβασμὸν πρὸς τὰ ἐκτὸς
 καὶ ποῖαν χαρὰν θὰ ἐνεστάλαζεν εἰς τὴν καρ-
 διαν τοῦ ἑλλοφῶντος ἑκατομμυρίου Ἑλλήνων, δι'
 τὸς τόπους ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου εἶναι τοῦ μικροῦ
 βασιλείου καὶ τῶν Ἀθηνῶν τοῦ δαιμονίου ἄστου,
 πρὸς αὐτὸ ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν στρέφοντας τὰ
 βλέμματά των ἐκ τοῦ πύθου ἐν ἰδῶσι σελα-
 γήσαντων μίαν καὶ ἀκτίνα τῶν προαιωνίων,
 τῶν ἀσπέντων, τῶν ἀγιωτάτων ἐλπίδων των!

Εἶναι πρόωρον εἰσεῖτι καὶ παρὰ τὴν ἀκατανύκτων ἐπιθυμίαν, ἣν ἔχομεν, νὰ σκορπίζωμεν τὴν χαρὰν καὶ παιδοὶ αἰετοποεῖ νὰ ἀνενίῳμεν εἰς τὸ μέλλον ἐρειδόμενοι εἰς τὴν ἀξιοθαύμαστον ἀντοχὴν καὶ ῥώμην τῆς ἡμετέρας πατρίδος, εἰς τὴν ἀδάμαστον πίστιν, ἣν ἔχει εἰς ἑαυτὴν, εἰς τὴν ἀμείωτον λάμψιν τοῦ πνεύματος τῆς, εἰς τῆς δραστηριότητός τῆς τὴν ἀσίστητον πλῆμυραν, εἶναι, ἐπαναλαμβάνομεν, πρόωρον εἰσεῖτι νὰ χαίρεσώμεν τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Δημ. Ῥάλλη ὡς τὴν πρότυπον καὶ διευρευσμένην τῆς Ἑλλάδος κυβέρνησιν. Ἄλλ' οὐχ ἥτορον αἰσθανόμεθα καθήκον νὰ συμμερισθῶμεν τὴν γενικὴν τοῦ τόπου, τοῦ Πανελληνίου, δυνάμεθα εἰπεῖν, εὐφροσύνην, ἐπὶ μετὰ ποσούτῃν ἑσωτερικῇν καταγίᾳ πληρεστάτῃ ἐπλήλῃ γαλήνῃ καὶ οἱ μεγάλοι ἐν τοῖς πέραν τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου σάλοι, ἐν οἷς ὕψιστα καὶ καίρια τοῦ Γένους ἡμῶν κλυδωνίζονται, συμφέροντα, εὐρίσκουσιν ἤρεμον τὸ κέντρον τῆς πανελληνίου ἐλπίδων. Διότι πρέπει νὰ γνωσθῇ, ὅτι οὐχὶ τὸ στρατιωτικῶς ἀπαράσκευον καὶ ἀσύντακτον, ἀλλ' ἡ ἀναρχία ἡ λυμνηγμένη τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν κοινοτοποιῶν περὶ θεσμῶν καὶ συνταγμάτων ἐπὶ δόλοκλήρων ἐκσπινταεταῖαν εἶναι ἡ καταρτίσασα αὐτὴν ἐν τῇ ὑπολήψει τῆς Εὐρώπῃς καὶ ἐν ταῖς ἐλπίσι τοῦ Πανελληνίου, ὅταν δὲ κατορθώσῃ νὰ συντρίψῃ τὰς κεφαλὰς πάσας τῆς Λερναίας ταύτης ὕδρας, ὅταν ὁμαλὸν παγίωσῃ τὸν κατ' οἶκον αὐτῆς βίον, ἡ γνώμη αὐτῆς δὲν θὰ στερεθῇ κύρους παρὰ τῇ Εὐρώπῃ, οὐδὲ θὰ παρασταθῇ θεσπαστῇ δυνάμειος ἐνδεῆς, διότι θὰ εἶναι γνώμη ἔθνους δέκα ἑκατομμυρίων ἀπόφανιν ἔχοντος νὰ ζῇσῃ καὶ κεκτμημένου ὅλα τὰ μέσα, ὕλικά τε καὶ ἡθικά, νὰ ἐπιβάλῃ προσηκόντως τὸ ἐπὶ τὴν ζωὴν δικαίωμα τοῦ τοῦτο.

Διὰ τοῦτο ἡ μεταβολὴ ἡ ἀναγκαῖον αὐτῶν
κ. Δημ. Ἐπὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν πρῶτην
ὑποφάνει κίτηται μετὰ τὴν ἑκταστή
ἔκτασιν καὶ ἀναμνηστικὸν τῆς σοφῆς τοῦ
Ῥωμαίου νομοδιδασκάλου ῥήσεως, ὅτι ἡ ἀλή-
θεια ἰσχύει πλέον τῆς ὑπονοίας, παρὰ τὴν ἐπί-
σημον διακρίσιν τοῦ νέου πρωτοπυργίου περὶ
τῆς καταγωγῆς τῆς κυβερνήσεώς του, ἀναγνω-
ρίζον ἐν τῇ ἐπελούσει μεταβολὴ τὴν σώ-
τερον ἀντιδράσιν τῶν μεγάλων στοιχείων τῆς
νομικοπολιτικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς συνέσεως
κατὰ τῆς τυφλῆς ἀγορανομίας, ἀρκεῖ δέ τις

μετά προσοχής νά παρακολουθήση τήν κατά τās τελευταίας εβδομάδας πορείαν τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν Ζαῖμης καὶ Θεοτόκη, τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τās πράξεις, ὅπως πεισθῇ, ὅτι τὰ στοιχεῖα ἐκείνα ἐνίκησαν ἐν τῇ προσφάτῳ πάλλῃ, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐν Ἑλλάδι δὲν ἐξέτρεψε καὶ δὲν κατέφθιρε τās δυνάμεις τοῦ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ τῆς χώρας καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ὁμοροσύνης.

Εἰς τὸν κύριον Δημ. Ῥάλλην νῦν ἀπόκειται τῆς παμφηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου ἀπολαύοντα καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ βασιλέως Γεωργίου να διερμηνεύει τὰς ἀνάγκας πὰς ἀληθεῖς τῆς χώρας καὶ ἐρειδόμενος εἰς τὴν ἐμόθυμον ὑποστηρίξει νὰ φανῇ, ὅτι ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἐτάχθη ἐκεῖ ὅπου ἐτάχθη οὐχ ἐπιμελητῆς καὶ χορταστῆς τῆς ἀδηφαγίας φατρίας, ἀλλ' ἐπιστάτης καὶ φροντιστῆς τῆς εὐημερίας ἅμα καὶ τῆς τιμῆς ἐλοκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἄν τις κρίνῃ ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ δηλώσεων ἐνώπιον τῆς βουλῆς, πολλὰ σημεῖα παρέχουσι τὴν πίστιν, ὅτι τοιαύτη παρ' αὐτῶν κρεῖτὴ ἀντίληψις τῶν πραγμάτων. Τὸ πολιτικὸν τοῦτο φαινόμενον, ὅτι οἱ μὲν κυβερνήταις ἡσπασθησαν τὰς ἀρχάς ἐκείνων, οὓς κατέρριψαν τῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ καταπεσόντες ἀκούονται εἰς τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι ἄλλοι ἐφαρμύζουσι τὰς ἀρχάς τῶν, εἶναι φαινόμενον ὅτι οὐκ ἐμπνεύσονται τὰς ἀρίστας ἐλπίδας περὶ ὑγιειντέρων καὶ ἐξέστω εἰπεῖν ἠθικωτέρων τοῦ πολιτεύεσθαι μεθ' ὧν, τοῦτο δὲ ἂν κατορθωθῇ, ὥς ἐπιτίζομεν δικαιούται τὸ πανελλήνιον ἀπαράχως νὰ προσβλέψῃ τῶν τὰς παντοίας ἐν Ἀνατολῇ ἐπιβουλάς πρὸς τοὺς πολέμιον τοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἡ Νῆσος Σύμη.

Γεωγραφία. — Μυθολογία. — Ἱστορία. — Ἥθη
καὶ ἔθιμα. — Πνευματικὴ κατάστασις. — Πληθυ-
σμός. — Σχολεῖα.

(ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον)

Προνόμια. — Διοικητικὸν σύστημα. —
Πληθυσμός.

Ὡς ἂν αὖν πάλιν, τὰ προνόμια ἅτινα ἐχορήγη-
θησαν εἰς τὰς νήσους, συνίσταντο εἰς τελείαν αὐτοδι-
οίκησιν, καθ' ἣν, ὡς τύπος καὶ σκία τῆς Τουρκικῆς
Ἐξουσίας παραμένει εἰς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερ-
νήσεως, τιτοφορούμενος Μωδιδης, καὶ εἰς γενικὴν
ἀτέλειαν φόρων ἐμμέσων τε καὶ ἀμέσων, ἔκτος τοῦ
ἐκ 450 ληρῶν Τουρκικῶν ὀφειζομένου ποσού ὡς ἐτήσιον
φόρον ὑποτελείας, Μακτοῦ καλουμένου ἀνάλογα δι-
ποσά φόρου ὑποτελείας καταλογίσθησαν καὶ εἰς τὰ
λοιπὰ νήσους.

Ἐκτοτε τὸ πολίτευμα ἄνευ τροποποιήσεως παρα-
μένει δημοκρατικόν, τοῦ λαοῦ διὰ μυστικῆς ψηφο-
φορίας κατ' ἔτος ἥτοι τὴν πρώτην Κυριακὴν ἐκά-
στου Ἰανουαρίου ἐκλεγόντος τοὺς ἄρχοντας του, γί-
νεται δὲ ἡ ψηφοφορία ὅπως καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἐν τῷ
καλπῶν διὰ σφαιρίδιον. Ἐὰν δὲ τελειοποιήσῃ
καὶ ἡ ἀπολοποιήσις δύναται ὅπως ὁ Σωματεὶς ἐκ-
λεχθῇ ὅτι, καὶ ἐν τῇ διοικητικῇ του ὀργανώσει, ἐτε-
λειοποιήθη, ἐπειδὴ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 25
000 διοικεῖται ἀπὸ μόνον Δημοσίων· Ἀρχοντας ὅ-
των πλειονοψηφισάντων κατὰ τὰς ἐνιαυσίας ἐκ-
λέγας, ἐξ ὧν ὁ τὰς πλείους ψήφους λαὸς καλεῖται
Πρόεδρος, ὁ δὲ δεύτερος, Ταμίας. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος
βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Συμβου-
λιακογραφικοῦ Γραμματέως διεξάγει τὴν Διοικητικὴν
Ἀστυνομικὴν, Συμβολαιογραφικὴν καὶ Λιμενικὴν
ὕπηρεσίαν, ὁ δὲ δεύτερος, ἐπισπράττει τοὺς τοπικοὺς
φόρους ἢ πληρώνει τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων καὶ
τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Κοινότητος. Ὅθεν αὐτοὶ μόνον
οἱ δύο διοικούν κατ' ἕλῳ τὸ ἔτος τὴν ὕλην, καὶ μόνον
οἱ ἐν σοβαρὰς περιστάσει συγκαλοῦν τὸ κατ' ἔτος
ἐπίσης ἐκλεγόμενον, ἄμισθον δὲ δωδεκαμελὲς Δι-
μοτικὸν Συμβούλιον, καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ γενικὴν τὴν
τόπου Συνέλευσιν. Ὡστε ἐν Σύμῃ δὲν ἀπαντᾷ τὸ
πολυάρθριμον καὶ πολυδύναμον Σωματεῖα, τὰ ὑπὸ διο-
φόρους τίτλους ἐν Βαβυλωνιακῇ συγχύσει καὶ δικα-
ωμάτων, ὡς τὰ πολλὰ, συγχρούσει διοικούντων ἁ-
λως καὶ δὴ μικροτέρας Κοινότητος, διότι ἀνεκταί-
οι Σωματεῖς εἶχον ὡς πολιτικὸν αὐτῶν δόγμα τὸ τ

«Οὐκ ἄγαθόν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἐστὼ»

Οὐδ' αὖτως δ' οὐδέ ποτε ἐπὶ τούτῳ μετενόησαν, ὅτι
 αἰσέποισι διδοῖμι μισθοὶ Δημότιοι Ἄρχοντες βο-
 θούμενοι ὑπὸ τῶν Γραμματέων καὶ τῆς λοιπῆς ἐπαλ-
 ληλίας τῶν, πάννυ ἐξερῶς δια τῆς ἡλοποιημένης
 πολιτικῆς τοῦ τόπου ὀργανώσεως καὶ δι' ὀλίγης κα-
 λῆς θελήσεως, ἥτις εὐτυχῶς δὲν λείπει ἀπὸ αὐτοῦ,
 ἀναπαρκούντων εἰς τὰ πολλαπλὰ καὶ πολυσχιδῆ
 καθήκοντα τῶν.

Ἐν Συμῇ ἰσχύει τὸ σύστημα τῆς ἀπολύτου καθολικῆς ψευδοφροσύνης, διὰ τὴν ἐγγραφεὶ ὅμως τὸ ὄνομα τοῦ πολίτου, εἰς τὸν ἑτήσιον ἐκλογικὸν καταλόγον, καὶ οὕτως ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, δέον πρῶτον νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν Ταμίαν καὶ ἐφορήσῃ πᾶν χρέος τοῦ πρὸς τὴν Κοινότητάν· εἰς τὴν ἰδίαν ὑποχρεώσιν ὑποβιβάζονται καὶ οἱ ἐκλέξιμοι, πᾶς δ' ἐκλογικὸς δύναται νὰ εἴναι καὶ ἐκλέξιμος. (Δὲν φρονεῖτε, κ. Δαμπερίδη, ὅτι ἡ Ἑλλάς πολὺ θὰ ὠφελεῖτο ἐὰν ἐφηρμοζοι τὸ σύστημα τοῦτο, ὁπότε πλείστα, ἀν' οὐχὶ ὀλίγα, θέσειται πρὸς τὸ Δημοσίον θὰ ἐξωλοφύοντο)!

Εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἑσωτερικῆς φορολογίας οἱ
Συμμαχοὶ ὑπῆρξαν προνοητικώτατοι, διότι ἀνέκω-
θεν τὴν μὲν προσωπικὴν φορολογίαν περιόρισαν εἰς
εὐτελεστάτον φόρον ἀπὸ μιᾶς μέχρις 20 χρυσῶν
δραχμῶν ποικιλλοῦνται ἐκ δὲ τοῦ φόρου τούτου εἰς-
πραττοῦνται ἄμεσον περὶ τὰς 800 λίρας Τουρκίας,
ἑστιπῶν δὲ τὸ εὐεργετικὸν καὶ τὰ μάλῃ κοινωτι-
κὸν τῆς ἐμμέσου φορολογίας σύστημα, δι' ἧς ἐπέβα-
λον τοὺς φιλανθρωπικοὺς κληθέντας φόρους ἐπὶ μὲν
τῆς ἐξαγωγῆς (σπόγγου) δικαίωμα 3 0/0 πληρωνό-
μενον ἐξ ἡμιστίαις ὑπὸ τε τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγο-
ραστοῦ, τοῦ πωλητοῦ ὑποχρεωμένου νὰ πληρώσῃ
εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τὸ 1 1/2 0/0 καὶ διὰ
ἀκόμη πώλησιν ἐκτὸς τῆς Σύμης. Εἰσπράττει δὲ τὸ
Κοινοτικὸν Ταμεῖον ἐκ τοῦ φόρου τούτου ὑπὲρ τὰς
2,000 λίρας Τουρκίας. Ἐπὶ δὲ τῆς εισαγωγῆς (Δη-
μητριακὰ, ἀποικιακὰ, ἄλλωρα, ἐδάδια, ὀφάσματα
κλπ.) δικαίωμα 2 0/0. Ἐκ τοῦ φόρου ἐπίσης τοῦ-
του εἰσπράττει τὸ Δημοσίον ὑπὲρ τῆς 1500 λίρας
τουρκικῆς. Εἰσπράττει ἐπίσης περὶ τὰς 700 λίρας
ἐκ τοῦ Λιμεναρχείου, τοῦ Συμβολαιογραφείου κλπ.
ἄλλων μικρῶν φόρων, καὶ οὕτω ἀποτελεῖται προὔ-
πολογισμὸς ἐσόδων περὶ τὰς 5,000 λίρας Τουρκίας.
Δι' αὐτῶν πληροῦναι τὸν Κυβερνητικὸν φόρον, τὸν
προσωπικὸν τῆς Δημογεροντίας, τὸ Διδακτικὸν
προσωπικὸν, τοὺς τέσσαρας κοινοτικούς ἰατροὺς, τὸ
προσωπικὸν τοῦ Φαρμακείου, καὶ τὰ ἐν τῷ τόπῳ
ὑπὸ τῶν κατοίκων καταναλισκόμενα φάρμακα. Ὡς
οὖν οὐ Συμαιοὶ, δι' ἀσημαντικὰ καὶ ὡς εἰπὶν ἀφανοὺς
φορολογίας κέκμηται ἐντελῶς δωρεάν τὴν Ἑκπαί-
δεισιν, τοὺς ἰατροὺς καὶ τὰ φάρμακα, τὸ δ' ἀποτέ-
λεσμα τοῦ λαμπροῦ τούτου τῆς νήσου δοξαριασμοῦ
ὑπῆρξεν ἄριστον, διότι πλείοται ξένοι ἐλκύνονται εἰς
αὐτοῦ ἀποκαθίστανται μονίμως ἐκεῖ, καὶ ἕνεκα τού-
του ἐν διαστήματι τριακοσθεταῖς οὐ πληθυσμὸς ἐπὶ
πλασιόσθη ἐξ 8,000 ὑπερβῆς τὰς 25,000, εἰς δὲ
ἀνέγερτον τὸ γε νῦν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου.

(^oΑκολουθεῖ).

ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΑΙΣ ΑΚΤΑΙΣ
ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ἀγορὰ ναοῦ ὑπὸ τῶν Ῥώσων ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ
Κρήνης. — Ἐπίμεμπτος διαγωγή τῆς Ἑλληνι-
κῆς ἐκκλησίας.

Ἑκτακτος ἀνταποκριτὴς τοῦ « Ἀγῶνος »
ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἅπ-
30 Ἰουνίου τὰ πολλῆς προσοχῆς ἄξια ταῦτα

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἐκ Κρήνης
(Τασσινέ), ὅπου πολλὰ τῶν κατοικούντων δυσφορία
ῥησάνθη, ἵνα μὴ εἰς ἀγανάκτησιν, ἐπὶ τῇ ἀπέμ
πολίσιν εἰς τοὺς ῥώσους ναύτας τῶν κειμένων ἐν
ἀκτῆς ἀπεγοῦσης τῆς Κρήνης ἀπόστασιν μιᾶς πε
ρίτου ὥρας. Τὴν δυσφορίαν ταυτην εἶδον ἀντικα
τοπριζομένην καὶ ἐν τισὶ φύλλοις τοῦ ἁθηναϊκοῦ
τύπου, ἅμα δ' ἐπαυλοῦν ἐνταῦθα, πῶς ἡθέλει
τὰ γινόμενα καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν ἀναγκαστ
εἶναι νὰ ἐξαικρίσωσιν τὰ πράγματα ἐπὶ τῇ ἁρ
ἐγκυρίᾳ πληροφορίων. Ἰδοὺ δὲ τί ἐγράθη περὶ το
ύτου τούτου ζητήματος.

Κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐν Τασμείᾳ ναυμαχίαν μετὰ τῶν Τούρκων καὶ Ρώσων ἐν ἔτει 1771 ἐβύθισθη ῥωσικὸν πολεμικὸν πλοῖον, οὗ μέρος τοῦ πληρώματος ἀπώλεσεν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ θάλασσαν ἐξέβαλεν τινα τὸν πτωμάτων, ἅτινα ἐξ εὐλαβείας καὶ ἐκ γνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀποθανόντας ὑπὲρ τῆς κοινῆς πίστεως Ῥώσους μνηστὰς, οἱ Ἕλληνες ἱθὺς καὶ νεῖς περισυνέλεξαν καὶ ἔθαψαν μετὰ τῶν νενομιστῶν ἀποθησαυρευτικῶν τελευτῶν. Ἐκεῖ που ἔτερος Ἕλλη

εὐσεβῆς ἀνῆγειρε ναύκον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου
Γεωργίου, Ἀθσημονήμενον παρὰ τῆς ἁγίας καὶ εὐσε-
βεστάτης Ῥωσίας ἐκείντο αἱ πηγίνες ναῦται ἐκεί-
νου, οἱ το 1900 δῦται Ἕλληνας ἀνέσταν ἐν τῇ
θαλάσσῃ· λείψανά τινα τοῦ καταποντισθέντος πλοίου.
Τὸ πῶγμα ἐγνώσθη καὶ ἐν τῷ ἁμαρ Ῥώσος Προξένος
Σμύρνης μετὰ τοῦ τότε τῆς θαλάσσης τοῦ Αἰγαίου
παρεπλόντος ναυάρχου Σκρουθῶφ καὶ δύο ἀνιέ-
ρων ἱξιώματικῶν ὡς κυνγοὶ ἐπισκέπονται τὸν
χωρὸν ἐκείνον. Ἀνακομίζουσι τὰ ὅσα τῶν κεκοι-
τημένων, τέλοῦσι μνημόσυον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ
κομποῦσι τὸν τάφον διὰ στεφάνων δάφνης. Ἄλλ'
ἡ εὐλάβεια πρὸς τοὺς νεκροὺς· δὲν περιορίζεται ἐν-
ταῦθα. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας μαυθάνουσιν αἱ πέριξ,
ὅτι οἱ κατεχόν τὸν ἀγρόν, ἐφ' οὗ οἱ τάφοι τῶν Ῥώ-
σων, χωρικός πωλεῖ αὐτὸν ἀντὶ 60 λιρῶν τουρ-
κικῆς εἰς ὄργανον τῶν Ῥώσων, τοῦτο δὲ μετ' ὀλί-
γας ἡμέρας μεταβιβάζει αὐτὸν εἰς τὸν ναύαρχον
Σκρουθῶφ. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο ἤρκεσεν εἰς τοὺς
Ῥώσους.

Προβάλλοντες αείποτε τὴν εὐλόθειαν καὶ τὴν
ὀρθόδοξον ἐπέδειξαν χωροῦσι κατακτιῶντας ἐδάφη
καθαροῦς ἐλληνικά. Ἐπόθουν νὰ ἀποκτήσωσι τὸν ἐν
ἐπικαιροτάτῳ σημείῳ κείμενον ναόν, πρὸς τοῦ
δὲ ἀπετάθησαν πρὸς τὸν τότε ἐπίσκοπον Κρή-
νης. Ὁ μαρὸς οὗτος ἐνάρχης δελεασθεὶς ἐκ τῆς
λῆψεως ῥωσικοῦ τινος παρχαίου, ἵνα μὴ εἴπω
σταλινιτέρων ἐστὶ ἀντικείμενον, ἐράην προθυμότα-
τος εἰς τοῦτο, δὲν εὔρε δὲ τὸ πρᾶγμα ἀντίστασις
οὐδ' ἐν τοῖς πατριαρχείοις. Ἀλλὰ τὰ πράγματα
ἐματαιώθησαν τότε ἐκ παραστάσεως ἀρμοδίων κύ-
κλων, εἰς οὓς μάλιστα καὶ ῥηαί ἐδόθησαν υποσχέ-
σεις, ὅτι ἡ ἀπεμπόλησις δὲν θὰ συντελεσθῇ. Ἡ
ῥωσικὴ διπλοματικὴ ἐμαθε χάρις εἰς ἐπανεῖδιστον
προθυμίαν συνοδικοῦ τῆς ἑλλοιων τῶν εἰς τὰ πα-
τριαρχεῖα ἀκόλουτον ἔγοντος τὴν εἰσοδὸν τὸν γενό-
μενον θόρυβον καὶ φοβηθεῖσα μὴ τὸ πρᾶγμα περὶ
εἴθρη εἰς γνώσιν τῆς Πύλης ἐλώρησεν ἐπὶ τινα χρό-
νον τὴν κοιμωμένην ὑποκρινόμενη, ἐν ᾧ μόνους ἤρξα-
ντο μακρόντι ἐβύθισεν ὑπὸν.

Αἰφνης ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τῶν τελευταίων τοῦ Μᾶτιος
ἢ τῶν πρώτων τοῦ λήξαντος μηνὸς Ἰουνίου οἱ π
περὶ τὴν Κόρινθον οἰκούντες βλέπουσι ῥωσικὸν ἀντι
τορπιλικὸν ἀποβιβάζον ἐπὶ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἁγίου
Γεωργίου ναύτας καὶ ἀξιωματικούς καὶ Ῥώσου
ἱερεῖς, οἵτινες ἀνοίρουσι τὸν ναὸν ὡς κύριον, τελού
λειτουργίαν. Ὁ ναὸς εἶχε πωληθῆ ὑπὸ τῶν ἱστικ
που Κρήνης, συνεπενυπόσχθη παρὰ τὰς ὑποσχέσε
της καὶ πᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας!

Οι Τούρκοι εξεμάνησαν, ἅμα ὡς υπεβλήθη αὐτοῖς αἰτήσις τῆς βοικτικῆς προσέβασις περὶ ἐκδόσεως Ἑλβετικῆς ἐγκρίνοντος τὴν ἀντι τοῦ ναύαρχου ἰδρυσιν μεγάλης πρεποῦς ῥωσικῆς ναυῦ. Ὁ Ἑλβετὴς ἐξεδόθη, διότι ἐυρεθῆσαν πρὸς τετελεσμένον γεγονότος, ἀλλ' ἔντινον ἀπυθύνθη πρὸς τὰ πατριρχεῖα ταχυρίσας ἀπαγορεύειν τοῦ λοιποῦ πᾶσαν πώλησιν ναυῶν ἄλλων προσωνημάτων ἄνευ προσηκουμένης γνώσεως τοῦ ὑπουργεῖου τῶν θρησκευμάτων καὶ ἐπιτάσας τὴν δι' ἐγκυκλίου πρὸς πάντας τοὺς μητροπολίτας τοῦ κλειμένου τοῦ οἰκουμένηκοῦ θρόνου ἀναγγεῖλαι τοῦ πρινομένου τοῦ ταχυρίου.

Πρέπει να καταπιώμεν ἀνευστί καὶ τοῦτο
ὄνειδος, ὅτι τὰ ἱερὰ τῶν προγόνων ἡμῶν ὑπερασ-
ζονται πλειότερον πολλῶν Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν
Τοῦρκοι!

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνέγνωσα ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀλήθειᾳ» ἐγκώμιον πρὸς τὴν εὐσεβεστάτῃ ἀφιλοκέρδειαν τῆς ἀγιωτάτης ῥωσικῆς ἐκκλησίας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἰππονεϊστὰς, προστυπικὰς ἐνεργείας τῆς Παπῶσυνης· τοῦτο εἶναι ληθεῖ. Ἡ ἀγιωτάτη ὀρθοτὴ ἐκκλησία δὲ τραυμτίζει τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν ἀποσπῶσα μὲν ὅσον τὴν Ζητείαν καὶ τὴν καταπὶ πᾶσαν, ἀνεραϊάν, ἀπαρον, ὁλοκλήρον, τί δὲ θὰ ἀπολέσῃ ὁ κόσμος, μετ' ὀλίγα ἐπὶ τὸ ἄπο τοῦ θρόνου τοῦ Χρυσοστόμου ἀντηχήσῃ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς· ἡ εὐχαρὶς τοῦ Πατριάρχου σερ γλώσσῃ, ἡ γλώσσῃ ἐκείνῃ, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ῥωσικῇ Σύνοδῳ καταπύμπει πρὸς προφρατάτων ἀδελφῶν της τὴν βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν, τὰς ἐνθέρμους εὐλογίας της, ὅπως ἀρχὴν περὶ τὸ χριστιανικώτατον τῶν δολοφόνων ἐν ἡμετέροις ἔργοις, τῶν δολοφόνων, ὧν τὰ βεβαίαν ἐκ τῆς ἑλληνικοῦ αἵματος ἐγγειριθὶα καθαρίζῃ, ἡ ἀσπλὰ.

Τὶ ἂν οἱ Ῥῶσοι κατεμετρήσαν τοπογραφικὰ καὶ ἐσχεδιαγράψωσαν ὅλον τὸν περὶ τὸν ναὸν Ἁγίου Γεωργίου τῆς Κρήνης ἐξ 75,000 στρεμμάτων χωρὶν ἡπυῖνται καὶ κροῦτον νὰ ἀγοράσῃ Τόσο τὸ καλλίτερον! Θὰ ἐπαύσῃ καὶ ἐκεῖ σκληρὰ καὶ κελλία καὶ ἡ ορθοδοξία θὰ κερδοῖται μετὰ κέρδην, ἄλλα ἀρέσται ἐν Ἁγίῳ Ὁρει, ὅπου αὐτοὶ οὐκ ἔχουσιν ἄλληθικα ματαί κλίνουσι ταπεινὸν τὸν χεῖνα πρὸ τῶν Ῥωσικῶν σκεπῶν καὶ κελλίων! Ἀμεγάλῃ ποιεῖται ἡμῶς νὰ ἀπαγκλωβῇς ζήτημα ἡ ἐνωσις ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ κόσμου, ἡ σὺν ὅσις τῶν Παγκλησιαθικῶν, ἡ μεταβολὴ τῶν ἡμεληγιῶν!

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ Π.Δ. ΣΑΡΑΝΤΑΧΑΝΙΩΤΗΣ